

Samenvatting van de preek over zondag 41 van de Heidelbergse catechismus (2)

Lezen: Genesis 3

De zondeval sloeg een krater tussen God en mens, en ook tussen man en manin. Maar er is ook uitzicht!

Thema: *Man en vrouw sinds Genesis 3*

1. in het duister door de zonde

In Genesis 3 wordt onze oorsprong getekend: een schepsel van God, maar diep gevallen.

Ook de zondeval blijkt een zaak van man en vrouw sámen te zijn.

Waarom richtte satan zich op de vrouw? Het gaat hem om de mèn's. Satan wil de verhouding tussen deze twee mensen losmaken van hun verbondenheid aan God. Hij wil het luisteren naar elkaar – op zich natuurlijk goed! – in de plaats laten komen van het luisteren naar Gods stem.

Satan wil de basis onder dit harmonieuze huwelijk wegslaan. Daarom moeten we altijd de vraag stellen bij huwelijksmoeilijkheden: hoe is je basis? Woord en gebed? Satan weet dat hij Adam het beste kan bereiken via zijn vrouw. Zo komt het gevaar van een kant die Adam niet verwacht.

De opzet slaagt (vers 6). Eten van de verboden vrucht openbaart de diepste kwaal: als God te willen zijn.

Nu is manin niet meer een hulp maar een struikelblok.

Maar feitelijk is Adam hoofdschuldige: hij had Gods gebod rechtstreeks gehoord (2:16,17).

Nu is hij niet meer wat hij had moeten zijn: beschermer en heilbrenger voor zijn vrouw.

Nu treedt er vervreemding op tussen de mens en zijn Schepper, maar ook tussen de mens en zijn naaste.

Schuld en schaamte: vers 7. Een gevoel van eenzaamheid, zoals mensen dat ook vandaag in hun huwelijk kunnen ervaren. De spontaniteit en openheid is weg.

In de schaamte na de zondeval zien we twee lijnen:

- teken van de gebrokenheid. Seksualiteit (een prachtige gave van God!) is nu ook een kwetsbaar en gevaarlijk terrein geworden (denk aan de manier hoe onze cultuur er schaamteloos mee omgaat). We moeten ons daarom ook wapenen tegen alles wat ons tot zonden op seksueel gebied trekken kan (zie zondag 41);

- teken van Gods goedheid. De Heere 'bouwt' een natuurlijke afweer tegen het schaamteloze in bij de mens. En het is Zijn goedheid dat Hij man en vrouw kleedt.

Daar moest trouwens bloed voor vloeien – vers 21.

De Heere roept Zijn mens ter verantwoording: 'Waar bent u?' (vers 9). Maar daar blijkt ook Zijn liefde uit: Hij mist Zijn mens!

Man en vrouw blijken helaas wel één te zijn in hun vlucht voor God. En als puntje bij paaltje komt schuiven ze de schuld af; Adam op zijn vrouw (en op God!), de vrouw op satan. Bekend patroon. Totdat we zelf schuld leren belijden (zie het slot van vers 12 en 13).

2. man en vrouw in hun plaats na de zonde

In vers 6 horen we drie dingen.

a. Het moederschap zal gepaard gaan met pijn en moeite. Daarin horen we een oordeel, terwijl ook de zegen van het moederschap blijft.

b. 'Naar uw man zal uw begeerte uitgaan', en

c. 'maar hij zal over u heersen'.

Kunnen we zeggen: zo heeft God het gewild? Of moeten we zeggen: de Heere confronteert hen met de gevolgen: zó zal het gaan?

Het is in elk geval geen gebod. De vrouw mag terugkeren onder de goede bescherming van haar man. Om hem onderdanig te zijn zoals de gemeente aan Christus onderdanig is. De man is het hoofd van de vrouw en zal haar liefhebben zoals Christus Zijn gemeente heeft liefgehad.

Buiten Hem om werken de woorden uit Gen. 3:16 averechts. Dan wordt de man een tiran. Dan wordt het huwelijk een doffe ellende en gaat dit woord in vervulling.

Daarom: houdt het heel dicht bij Christus.

3. man en vrouw in hun verlossing van de zonde

Vers 20: Eva als de moeder van alle levenden. Adam heeft goed geluisterd naar de belofte in vers 15!

En dan in vers 16: in het oordeel over zwangerschap en geboorte heeft Adam ook een *belofte* gehoord: de belofte van het moederschap en de belofte van de overwinning van het vrouwenzaad. Dat Nageslacht blijkt uiteindelijk Christus te zijn. Opmerkelijk: Gods vloekwoorden hebben geklonken. En als God uitgesproken is, spreekt de mens over... leven!

Adam en Eva vinden elkaar in de belijdenis van schuld en in de belofte van het leven: in Christus.

Daar vind je elkaar als je huwelijk kraakt: aan de voet van het kruis.

Zo leidt Adam zijn vrouw op de weg naar het nieuwe paradijs. Het paradijs dat door hun Kind, Jezus, geopend zal worden.

Zo is hun huwelijk toch bewaard en geheiligd in Christus en hun toekomst is zeker. Naar Hem toe, persoonlijk en samen.

Zo straalt er licht dwars door het duister heen.

Enkele vragen voor persoonlijke of gemeenschappelijke bezinning

1. Als u getrouwd bent, ervaart u dan uw man of vrouw als een steun of als een struikelblok voor uw geestelijk leven?
2. Leest en bidt u hardop met elkaar? Als het niet (meer) gebeurt, waarom dan niet?
3. Denkt u dat er misbruik wordt gemaakt van de tekst in Genesis 3:16? Zo ja, hoe?
4. Als u/jij ongetrouwd bent, merkt u/merk jij dan wel eens de neiging om het huwelijk te idealiseren? Kan een huwelijk nog ideaal zijn, denkt u?
5. Op welke manier kan het kruis van Christus verzoenend en helend werken in een vastgelopen huwelijk?

Voor de kinderen:

Eerst was het zo fijn tussen Adam en Eva. Waarom later niet meer?

Als een papa en een mama ruzie maken, wat moeten ze dan doen om het weer goed te krijgen?

En als jij eens ruzie hebt, hoe maak jij het dan weer goed?